

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

SPORTUL

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 186 (5620)

Duminică 19 mai 1968

PREȘEDINTELE REPUBLICII FRANCEZE, GENERALUL CHARLES DE GAULLE, ȘI-A ÎNCHEIAT VIZITA ÎN ROMÂNIA

În cursul zilei de sâmbătă, a cincea zi a vizitei oficiale pe care a făcut-o în România, președintele Republicii Franceze, generalul Charles de Gaulle, a vizitat, în cursul dimineții, Universitatea București. În aula Universității a avut loc o adunare la care au participat numeroși academicieni și membri corespondenți ai Academiei, rectori ai institutelor de învățământ superior, profesori și alți oameni de cultură, un mare număr de studenți. Acad. Gheorghe Mihoc, rectorul Universității, a adresat un cald salut înaltului oaspete. A luat apoi cuvântul președintele de Gaulle.

Între Republica Socialistă România și Republica Franceză.

Sâmbătă după-amiază, președintele Republicii Franceze, generalul Charles de Gaulle, și soția au oferit, în saloanele Ambasadei Franței, o recepție în onoarea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și a soției sale.

În cursul serii, președintele Republicii Franceze, generalul Charles de Gaulle, cu soția, care la invitația președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a făcut o vizită în țara noastră, a părăsit Capitala, îndreptându-se spre Paris. La plecare, pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost conduși de președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, cu soția, de președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, cu soția, și de alte persoane oficiale. Pe traseul parcurs de coloana oficială mii de bucureșteni, alcătuind un adevărat culoar viu, au venit să-și ia rămas bun de la distinsii oaspeți. (Agerpres)

La amiază, la Palatul Consiliului de Stat, s-au încheiat convorbirile oficiale între președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și președintele Republicii Franceze, generalul Charles de Gaulle. Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, de deplină înțelegere reciprocă.

De asemenea, la Consiliul de Stat a avut loc solemnitatea semnării convenției consulare

Trimisul nostru special în „Cursa Păcii”, HRISTACHE NAUM, transmite: ZELENKA — PRIMUL CICLIST CEHOSLOVAC CARE CÎȘTIGĂ O ETAPĂ ÎN ACEASTĂ EDIȚIE

KARVINA, 18 (prin telefon). Toată dimineața a fost vreme plăcută la GOTTWALDOV, dar la ora prinzului, când s-a dat startul în etapa a 9-a, care avea să se încheie după 150 km, la KARVINA, norii au invadat cerul și s-a răcorit brusc. Nu se parcuseră nici 20 de kilometri și ploaia a venit să completeze acest decor puțin îmbietor. Suportind greu frigul și avalanșele de ploaie, cicliștii n-au fost dispuși să-și facă evidentă combativitatea. Doar cehoslovacul Zelenka, un tânăr talentat, dar în această cursă outsider, s-a încumetat să se lanseze într-o acțiune. La început cu gîndul că-i va veni cîneva în ajutor, apoi cu intenția de a câștiga etapa. Plutonul n-a ripostat și Zelenka avea la km 48 un avans de 1:40. El a trecut solitar linia sprintului cu premii de la Roznov (km 65) și când a privit tabla motociclistului informator a mai micșorat ritmul. Se anunța că din spate vine, tot singur, italianul Rota. La km 96 erau de acum amîndoi și, făcînd ofițerul de gardă în toată regula, Zelenka li lasă pe

Rota să cîștige sprintul cu premii de la Frydek-Mistek (km 98). Apoi, cei doi continuă pie-

(Continuare în pag. a 4-a)

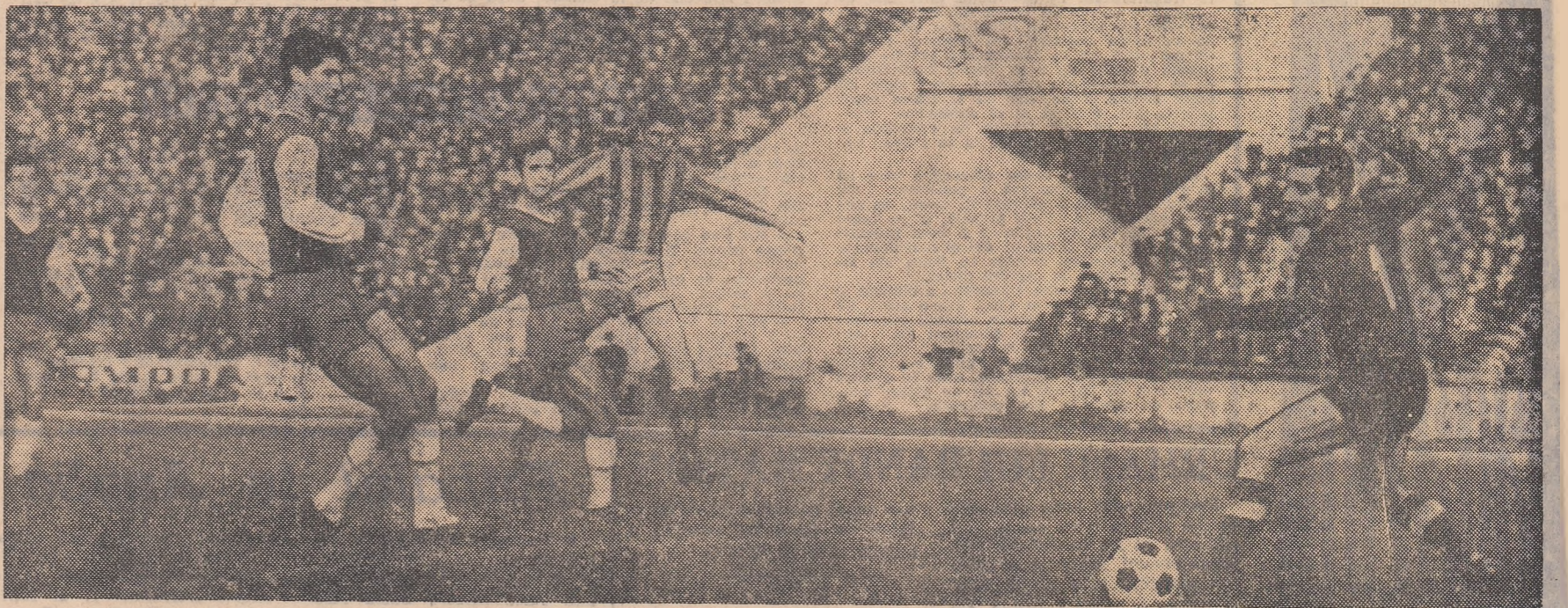
RAPID — campioană feminină la volei

Citiți în pag. a 4-a cronicile jocurilor din ultima zi a turneului final de la Constanța.

Azi, Selecționata Galați—Cuba, la baschet masculin

Astăzi, dimineață, se dispută la Galați întâlnirea internațională de baschet masculin dintre selecționata orasului și reprezentativa Cubei.

Azi, la ora 10, pe traseul de la Panielimon, se dă startul în prima etapă a motocrosului balcanic. În foto: aspect de la ediția anterioară.

MECIUL RAPID—DINAMO BUCUREȘTI S-A AMINAT. DE CE?

ASTAZI, ÎN BUCUREȘTI SE JOACĂ UN SINGUR MECI: PROGRESUL — STEAUA, PE STADIONUL REPUBLICII, DE LA ORA 17.30, DEOARECE IERI, ÎN VREMEA PRINZULUI, AM FOST ANUNȚAȚI, LAPIDAR, CĂ PARTIDA RAPID — DINAMO BUCUREȘTI S-A AMINAT!

Am încercat să aflăm de la federație motivele. Zădărnice. Ion Alexandrescu, secretar general adjunct (singur în tot sediul F.R. Fotbal la acea oră), nu a fost în măsură să ne dea explicații. Am obținut doar amănunții „că meciul va avea loc la o dată ce se va stabili ulterior”. Bineînțeles, secretarul general adjunct nu are nici o vină, lui revenindu-i doar sarcina de a anunța presa, radioul, televiziunea și... pe dinamoviștii de această schimbare de program. Ce s-a în-

tmplat? Lucrurile par cu atât mai neverosimile cu cât ieri, la ora 10, antrenorul secund al Rapidului, V. Stănculescu, comunica unui redactor al nostru că va alina formația „standard”! Atunci, ce a determinat această bruscă schimbare, făcută fără știrea și consimțământul conducerei clubului Dinamo? Desigur, motive venite, probabil, din tabăra rapidiștilor. Echipa a sosit din Algeria vineri seară, obosită deoarece a susținut 4 meciuri într-o săptămână, deși inițial ple-

case acolo numai pentru două jocuri. Cunoaștem de asemenea, eforturile făcute ca formația să ajungă vineri seara acasă (tocmai pentru a se evita aminarea acestui meci). Știm, după cum ne-a anunțat tov. Negulescu, de la clubul giuleștean, că s-au vîndut cîteva mii de bilete pentru meciul cu Dinamo dar Rapidul nu joacă astăzi. După părerea noastră, s-a greșit. Și Dinamo Bacău a venit dintr-un turneu întreprins în Polonia, unde a susținut meciuri grele cu selecționatele țării gazdă, și totuși astăzi se prezintă la startul celei de-a XXIV-a etape. Să nu uităm că federația a fost intransigentă, nu de mult,

Stea — Progresul. Va reuși „buturuga mică” a bancarilor să răstoarne „carul mare” al steiștilor? Răspunsul va depinde și de portarul Mîndru, care, la ultima întâlnire dintre cele două echipe, respinge cu piciorul șutul unui atacant militar. Foto: A. NEAGU

SĂPTĂMÎNA INTERNAȚIONALĂ ÎN IMAGINI

Pag. a 4-a

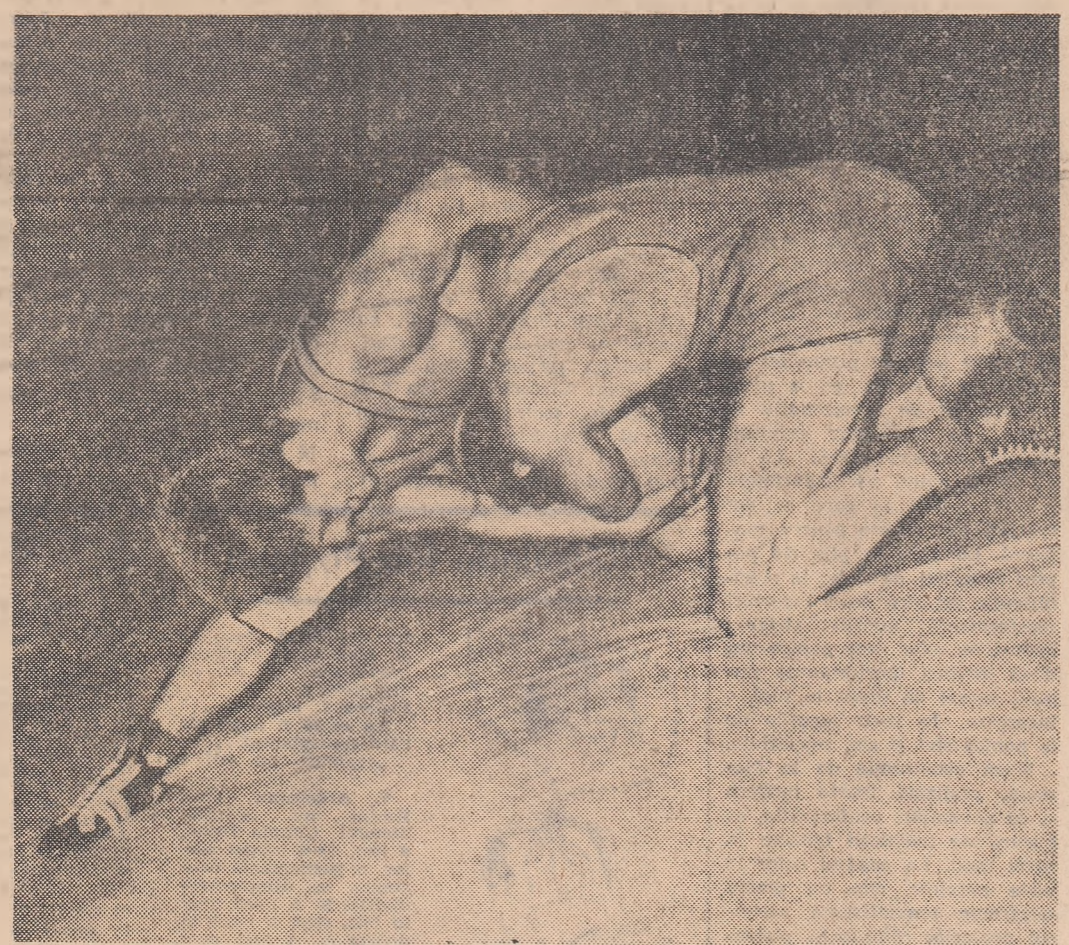
România A—R.F.G. 6-2, România B—Ungaria 4-4

în turneele internaționale de lupte libere pe echipe

În prima reuniune a întâlnirii internaționale de lupte libere, care se desfășoară în sala Dinamo din Capitală, sportivii români au obținut o frumoasă și concludentă victorie în fața luptătorilor din R. F. a Germaniei cu scorul de 6-2. Din echipa țării noastre o comportare remarcabilă au avut-o N. Dumitru, P. Coman, V. Iorga și Fr. Bala. Formația noastră secundă a reușit un scor egal cu reprezentativa Ungariei.

Rezultate: ROMANIA A — R.F.G. — (în ordinea categoriilor): N. Dumitru b.p. R. Lacour, N. Cristea b.p. P. Neft, P. Coman b.p. F. Schrader, P. Poștelung b.p. K. Rost, V. Iorga, b.p. R. Zeiner, F. Bala b.p. D. Markert, A. Balogh b.p. D. Lukacs, St. Stînguș b.p. desc. r. III R. Bock. ROMANIA B — UNGARIA: D. Tindeche b.p. L. Olveii, Gh. Stan egal cu V. Gondai, Gh. Ciuntu b.p. L. Szabo, V. Boltaș egal cu I. Varga, I. Popescu b.p. K. Bajko, Gh. Urian p. tus r. I C. Hegedus, I. Marton b.p. J. Kovacs, A. Maindt b.p. J. Szabo.

Azi, de la ora 9: România A — România B, R.F.G. — Ungaria; de la ora 17: România B — R.F.G. și România A — Ungaria.

V. Boltaș (România B) încearcă să-l fixeze în „parter” pe I. Varga (Ungaria), dar acesta s-a apărut în ultimul moment. Meciul a luat sfîrșit cu un rezultat de egalitate. Foto: T. ROIBU

La „universitarele” de atletism În prima zi, nici o surpriză!

ORADEA, 18 (prin telefon, de la trimisul nostru). Prima zi a finalelor universitare de atletism, disputate pe stadionul Crișana din localitate, n-a furnizat, din păcate, nici o surpriză plăcută și nici un rezultat de valoare. Hidžoanu nu s-a „repetat” pe 110 m garduri, realizînd doar modestul timp de 14,4, care reprezintă, însă, record universitar egalat. Dacă Neamțu a terminat proba de 1500 m în 3:58,6, atunci Munteanu a înregistrat la cea mai „scurtă” probă — 100 m plat — timpul de 10,7; de remarcat că în această probă Voznișchi,

Record mondial la haltere

În cadrul unui concurs desfășurat la Lugansk, halterofitul sovietic Ian Talts a realizat un nou record mondial la „smuls” categoria semigrea cu 153,500 kg. Vechiul record era de 153 kg și îi aparținea.

CUPA ANGLIEI cîștigată de West Bromwich

Peste 100.000 de spectatori au urmărit pe stadionul Wembley din Londra finala Cupei Angliei la fotbal, în care s-au întâlnit echipele West Bromwich Albion și Everton. A învins, în prelungiri, West Bromwich prin golul marcat în minutul 92 de Jeff Astle.

În paginile 2 și 3 sportul Magazin

Cu ochi visători, îndreptați parcă spre mirajul Olimpiadei din Mexic, micuțul fotbalist român stringe la piept, ca pe un prețios tezaur, mîngea cu emblema J.O., simbol și îndemn la vrednicie sportivă

Un interesant experiment francez

Un arhitect francez, Roger Taillibert, a realizat la Paris — cu titlu experimental — o piscină cu geometrie variabilă care poate fi acoperită sau descoperită în 12 minute datorită unui plafon mobil. Acesta constă dintr-o pinză transparentă capabilă să reziste la toate intemperiele (inclusiv la vînturile cu maximum 160 km pe oră). Pinza se desfășoară de-a lungul unor cabluri fixate de un catarg unic. Pentru a descoperi bazinul este de-ajuns să se elibereze contragreutățile care țin pinza întinsă; acoperămintul se strînge imediat în jurul catargului. Un zid mobil, escamotabil în zece minute, transformă două bazine de 25 m într-un bazin de 50 m. Bazinul dispune de o zonă mai adîncă pentru sărituri unde se poate instala o trambulină hidrolică reglabilă, la 1 m și la 3 m înălțime. Costul unei asemenea piscine este cu 10% mai mic decît acela al unei piscine acoperite obișnuită.

UN CLUB SUB CERUL LIBER

Sportiv — în accepția obișnuită a termenului — înseamnă performer, specialist într-o anumită disciplină, figurînd pe lista de membri ai unui club, al unei asociații, evoluînd periodic pe stadion, pe șosea, pe ring, în sfîrșit un om care-și consacră bună parte din timpul liber activității competiționale. Există însă și o altă categorie, probabil mai cuprinzătoare, despre care merita să spunem cîteva cuvinte. Și dămnește, cititorule, s-ar putea să te numeri, cu sau fără știință, în rîndurile acestora.

Mai fiecare dintre noi a bătut o potecă de munte, în crugul verii sau în decurul ardeii de ianuar. Mai fiecare a luat mîcăr o dată în piept zarile mării, deși cine a făcut-o c dată va recidiva cu siguranță. Cotidiană plimbare pe bicicletă este familiară multora dintre noi. Palming canotajului face ravagii mai ales primăvara, printre adeptii de diferite vârste, aflați într-o anume dispoziție și într-o campanie adecvată. Dar, pentru precizie, nu despre astfel de sportivi fără voință intenționăm să vorbesc. Mă gîndeam la cei care, după o săptămîna de muncă, se urcă în tren sau în automobil și poposesc undeva, la poalele Bucegilor sau Apusenilor, în bălțile Dunării sau ale Siretului. O fac invariabil și consecvent, de doi, de zece, de douăzeci sau de treizeci de ani. Poartă cu sine, după circumstanță, rucsacul, trusa de pescuit, arma de vînatăre, perechea de schiuri, echipamentul alpin. Undeva, prieten vechi și statornic, îi așteaptă cabana, casa de țară, adăpostul din Deltă sau de sub peretele de stîncă. O zi-două își încarcă sufletul cu zăre și foșnet, sorbind aerul pur, infinit mai îmbătător și mai prielnic decît fiolele de reverie de la „Siretul”, „Caraiman”, „Tușnad” și alte firme dionisiace cu onomastică geografică, presărate din belșug pe străzile urbei. Într-o fabrică, la birou, la catedră, își reiau săptămîna de lucru cu dispoziție juvenilă, ca și cum ar începe o viață nouă. Știu și muncitorii ai ogoarelor — unii mi-ar putea fi părinți — care nu concep traiul de toate zilele fără comuniunea cu girla, cu balta, cu fluviul pe ale căror maluri s-au născut. Bazinele acoperite din marile orașe nu vor înlocui niciodată pelucula vie a lacului, meandrele rîului pe sub arini și sălcii plîngătoare, briza sărătată a valurilor, fainică invazia la înființ. Dacă gerul durează pod de sticlă peste ape, oamenii pornesc cu toporișca să-și taie loc de scaldă — fabuloasă piscină hibernală — spre spaima familiei și a băștinășilor insolzați din adîncuri.

Cunosc constructorii și medicii, tehnicienii și profesorii care își încep activitatea cotidiană ridicînd cîteva sute de kilograme pe pirghia halterei; alții preferă, pe arșiță sau pe zăpadă, alergarea matinală în preajma casei ori în parcul apropiat. Să ne înțelegem: toate acestea se întimplă sistematic, nu ocazional și nu mine ba, în funcție de împrejurări și de toane. Sportivii despre care vorbesc, desigur ca filozofie practică din străvechea spîiță a înțelepților simpli, a celor ce pricep sau întuiesc că bucuria vieții este condiționată în mare măsură de capacitatea vitală. Legați de natură, de mișcare, acumulînd energie și forță, siguranță și claritate de spirit în sprijinul unei activități productive, acești numeroși și neștiuți tovarăși de club alcătuiesc o asociație fără statute și fișe de evidență, însă, neîndoielnic, cu nimic mai puțin remarcabilă decît altele. Între noi fie vorba, ei sînt din anumite puncte de vedere mai aproape de sensul exact al noțiunii de sport decît diverși campioni ale căror nume strălucesc temporar pe frontispiciul rubricilor de specialitate. Aceștia, care preferă conversația cu orizontul și cu piatra — taclalelor din afumători colective, țicsite de larmă, sudoare, lămpi fluorescente și nevrăcitate dansante — aceștia sînt, după mine, temelii talazului din care se înalță uneori marile performanțe.

Dan DEȘLIU

Popicele lui „Badea Gheorghe”

Încă s-au împlinit zilele trecute cincizeci de ani de când George Cosbuc s-a călătorit către țărâmurile amintirii, mi-am adus aminte de un episod în legătură cu el și cu... sportivitatea lui, relatat, odinioară, la o masă de cafea cuiva, de poetul Emil Isac. El știa o mulțime de lucruri despre „Badea Gheorghe”, pe care, tot povestindu-le, a uitat să le scrie. Și e păcat, fiindcă pe cele mai multe le-am uitat și noi cei care le ascultăm înlemniți de respect și umiră: Cosbuc nu se părea depărtat ca astrele, ceva de nepalpat, ca orice realitate transformată în abstracția unor file de carte. Îar cărțile de limbă română ale anilor când am urmat o liceu erau pline încă de versurile poetului din Hordou, alături de portretul lui cu țigărele și privirea alunecată dincolo de zare, într-o îndurare ce se confundă cu tristețea. Era sigur că omul acesta trăise, dar că el trăise chiar printre noi, vizitase și el cafeneaua timpului său, ba mai făcuse pe deasupra și sport în felul său, acestea ni se păreau nevosibile.

Cu toate acestea, Badea Gheorghe pare să fi avut patima sportivă a popilor. Cu ironia sa blândă făcându-l în umor, se angaja adeseori la câte-o partidă, și pe toate le pierdea, nu fiindcă n-avea în el îndemnare, ci fiindcă înțea de obicei mai departe decât exclamațiile scobite în lemn ale figurilor plantate la capătul pistel.

O dată, însă, Badea Gheorghe a câștigat și el o partidă, chiar la Cluj, într-o seară de vară, care își deslășurase seninul neprihănit, dătur în partalele de-argint ale stelelor, peste dealurile Peleșului. Grădina de vară de lângă Someș, unde s-a deslășurat memorabila întrecere, avea în fundul unei alei de castani un fel de girlică acoperit cu gindrilă. Era popicării „intel-

ghenței” române din orașul Memorandumului, unde, între două stacane de vin, se-ncepeau luptele zmeștii ale vâjnicilor popicari, luptători în viața de toate zilele cu condeul, călimara și orațiile de la tribună pentru drepturile neamului. Și, astfel, în seara aceea de vară, cu stele pudrice, ale căror scâpări de atunci vor ajunge la noi cine știe peste câte mil de ani-lumină, George Cosbuc, interbîntat de zăma strugurilor din vîile Lechiniei și de zăsurul frunzelor închise de clocoțul de peste zi al soarelui, se debrăcă de gheroc, își suneca mîncăle de la cămășă, după ce își scoase manșetele de caeloid, și apucă în mîinile sale bila netedă.

— Să vedeți — zise el după o lovitură aproximativă. Să vedeți că pe toate-am să

Duminicile unui nesportiv

le răstorn. Și-am să le răstorn cu sete, dintr-o dată, deoarece îmi voi închipui că sînt critici mei.

Nu-ți place de ei, bag-seamă — zăcu Ilie Dăianu, gazetar sprintin și stuțitor al altorului.

Nu i-a plăcut nici lui Tolstoi — răspunde poetul în scotea de o parte și de cel mai rău decît sînt lezului. Cică toată nenorocirea de care suferă artiștii s-ar trage de la critici. „Ei denaturează operele și se îndreptesc împotriva lor”, zicea contele rus.

— Hai să te vedem cum le vei de hac!

— Îi stîrniră pe Cosbuc chibritii mai virilenici, fumînd țigări de țoi „Coronas”, „Princesita”, „Portabucos” și alte mărci mai letine.

Lui Badea Gheorghe îi venise rîndul, astfel că se opini, făcu vînt bietul cu bra-

ul în cumpănă, apoi o slobozi, ca pe-o ghiulea năprznică, în presupușii săi critici. A fost povestea Emil Isac, o aclamație în jur ca la serbările naționale, fiindcă, de fapt, piesele de lemn se culcără toate pe-o rîmă, surfate parcă de-un uragan mînos.

— Acum se cade să vă potfesc eu — zise Cosbuc, invitînd asistența la o nouă gustare podgorienească. Și, cum se deslășuiea mesenul cu licoarea aurie, ascultînd sughițurile de viori și arpegii surde de tîmbal, ale țarafului lui Joșca de la Gheria, Badea Gheorghe rupsese deodată tăcerea, spunînd: — Trebuie să las măcar două popice-n picioare.

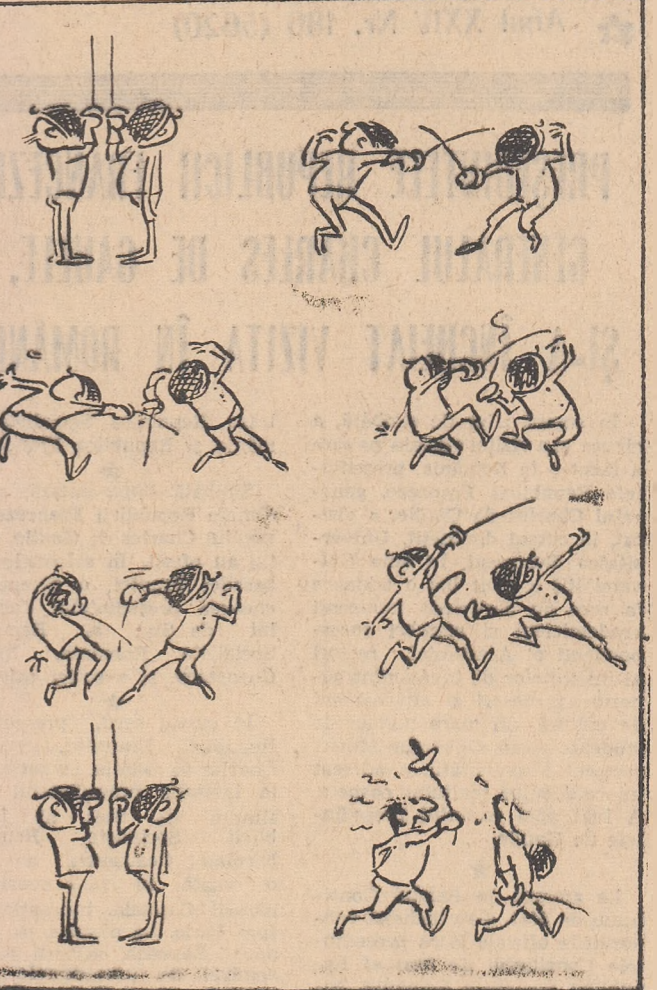
— Și de ce, mă rog dîmăitale? — se nedumiri doctorul Domicie.

— Pentru că, vezi dragule, nu-i bine să ai prea multă dreptate nici la popice, nici în poezie, fiindcă presa te bulșosești. Mai pierzi aici, mai o scriești dincoala, și în felul ăsta înveți că izbînda ta poate fi pricina amarăciunii altora...

George SBARCEA

*) Provincialism frecvent în nordul Transilvaniei; înseamnă a te lăsa în prea multă bunădăstorie și a te îngîmfa datorită înduibărilor.

MATTY

Touche!...

N. B.

URMAȘII LUI RANDY MATSON

Desigur, este mult prea devreme pentru a se căuta un succesor al lui Randy Matson. Recordmanul lumii la aruncarea greutății este foarte tânăr și deține o formă sportivă, am spune, aproape constantă.

Fără să se pună, deci, problema „mostenitorului” său, se pare că acesta a și fost găsit. Este vorba de George Woods (1,86 m, 133 kilograme) care, cu prilejul unui concurs athletic desfășurat la Honolulu, a aruncat greutatea la 20,75 m.

Un pretendent la... tronul lui Matson ar putea fi și tânărul Sam Walker, în etate de 17 ani. Acesta a realizat cea

mai bună performanță cu greutatea de 5,440 kg, reușind o aruncare de 21,73 m!

Felicitări adresate lui Ș. Ioan

In urmă cu două săptămîni, la Atena, saritorul în înălțime Șerban Ioan a realizat un nou record republican al probei, cu 2,12 metri, Zilele trecute, el a primit, pe adresa Federației de atletism, o telegramă cu următorul conținut: „Sincere felicitări cu ocazia noului record și mult succes în viitor”.

Frumusețea gestului poate fi și mai bine apreciată, dacă ne gândim că semnatarul rîndurilor nu este altul decît fostul recordman național (2,11 m în 1963), Cornel Porumb!

Fotbalul în Anglia

● Federația engleză de fotbal nu se numește engleză, ci doar simplu: „The Football Association”, adică Asociația de Fotbal. Nici nu era nevoie să se specifice că este engleză, întrucît la data înființării, în 1863, era singura în lume cu acest obiect.

● Liga și federația sînt două organisme diferite. Liga este asociația celor 90 de mari cluburi profesioniști, avînd scopul de a organiza un campionat al acestor echipe și a le apăra interesele financiare. Și le apară de multe ori chiar și împotriva... federației.

● În cluburile profesioniști există destul jucători amatori. Aceștia se recrutează dintre sportivi care au o altă profesiune stabilă și nu pot accepta statutul de sportiv profesionist, care în anumite cercuri ale societății engleze nu se bucură încă de respect. Vezi

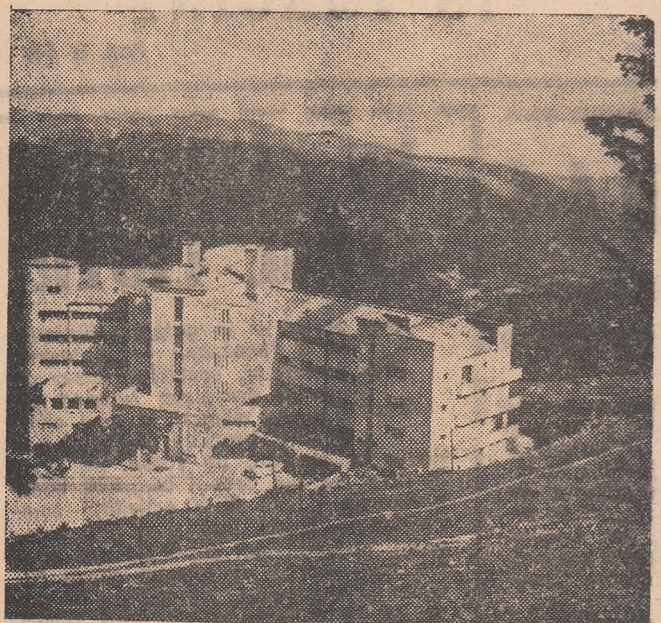
romanel lui Bernard Shaw: „Cashel Byron's Profession”. ● Marele half centru al echipei „Arsenal” și al reprezentativei Angliei: Bernard Joy, din cel de-al patrulea deceniu al secolului nostru, a fost amator. Nu a acceptat să primească decât acoperirea spezelor sale de deplasare. În prezent, el este ziarist-cronicher de fotbal la „Evening News”.

REFLECȚIE

La meciurile de fotbal, plătitorii reprezintă suportul material. Răs... plătitorii (cei care răsplătesc cu aplauze fazele frumoase de joc) reprezintă suportul moral al echipelor. N-ar fi de loc o gratuitate dacă această întregă acțiune ar fi... cu-plată.

D. M.

IMPORTANT!

Agenciile și filialele O.N.T. au pus în vânzare locuri pentru odihnă în pitorești stațiuni climatice SINAIA, BUȘTENI, PREDEAL, PALTINIȘ pentru lunile mai și iunie

TARIFE REDUSE LA CAZARE ȘI MASĂ pînă la 15 iunie

TARIFE REDUSE pe C.F.R. și I.T.A. pentru posesorii de bilete O.N.T.

BOWLING LA MAMAIA!

Pe fațadele mereu innoite ale Mamaiei, alături de nume noi de hoteluri și campinguri, a apărut recent o inscripție cu rezonanță anglo-saxonă, care cere oarecari deslușiri pentru vilegiaturistul neavizat. Peste drum de hotelul Parc, lângă stația de auto-service condusă de fostul motociclist Șerban Murgu, a apărut o clădire joasă, cu linii moderne, pe frontispiciul căreia scrie cu litere mari, vizibile de la distanță: BOWLING.

Este o nouă sală de sport, extrem de bine plasată într-o stațiune estivală în care activitatea sportivă ar trebui să ciocotească cinci luni pe an, de la regatele nautice pînă la promenadele călare, de la partidele de tenis pînă la mimarea golului.

Dar ce este bowling? Un membru al marii familii sportive a popicilor, care mai cu noaste, în afara jocului clasic practicat de Micoroiu et comp., formele (în special franceze):

quille, boules, pétanque etc. Bowling-ul s-a născut pe la începutul secolului, fiind un sport foarte popular mai ales în Statele Unite (15-20 de milioane de adepți!), Japonia, Anglia, Suedia, R.F.G., Franța, Italia etc. Americanul Joe Thum a creat chiar, în 1926, organizația „International Bowling Association”, careia — spre surprinderea noastră — aflăm că i-a fost afiliată și România în 1939. Dizolvată în timpul ultimului război, organizația s-a reconstituit în 1952 sub numele de Federation Internationale des Quilleurs care a și patronat, în 1954 la Helsinki, primul campionat mondial de bowling.

Spre deosebire de sportul clasic, bowlingul se joacă cu 10 popice (așezate piramidal cu virful spre pistă), pe o pistă în lungime de aproximativ 19 metri, cu bile (din material plastic) cîntărind între 4,5 și 6,5 kg și avînd particularitatea a trei orificii în care se pot sprîjni trei degete pentru manevră. Lovitura în plin (10 popice doborîte) dă drept la o bonificație de încă două încercări (performanță numită strike); doborîrea celor zece popice din două lovituri (performanță numită spare) dă drept la încă o încercare. În rest, regulile de la popice sînt și aici respectate.

Noua construcție de la Mamaia, realizată foarte modern și cu amenajări confortabile, se bucură de instalații tehnice la nivel înalt. La capătul celor 12 piste paralele, cite un tablou electronic semnalizează numărul popicilor rămase în picioare. Operația de ramașaj, ridicare și așezare a popicelor, precum și retrimitearea bilelor, se efectuează automat. De asemenea, calculul rezultatelor, la un tablou de comandă centralizator.

Sîntem siguri că sportivii de pasaj, ca și vilegiaturistii de toate vîrstele de la Mamaia, se vor bucura imens de noua posibilitate ce li se oferă de a se destinde plăcut. (vib)

Recordul automobilistic București-Brasov DIN NOU PAPANĂ: 1 H 38:30,0!

Peste trei ani, din nou Alexandru Papană la startul cursei: era a șasea încercare, după cea inaugurală de la 1 mai 1939, care-i aparținea, după tentativa finalizată a lui Al. Budișteanu și după celelalte trei ale inginerului Jean Calciacianu, neizbutite e drept, dar din care trebuie reținut straniu timp intermediar, obținut pe distanța București — Sibiu, consacrat record al rușei: 58 de minute!

După minuțioase pregătiri, experimente de carburant adaptat de la avioane și conjugarea vitezei, a tempo-ului, cu mersul trenurilor, pentru a evita barierele, sîmbătă 8 iulie 1939, la volanul unui B.M.W. de curse, la bord cu același Jenny Dumitrescu, care funcționa cronometror de parcurs și director tehnic al cursei, Alexandru Papană a luat startul oficial într-o încercare care i-a izbutit din plin.

Ionel Schmitzer, din partea „Grupului Sportiv Motor”, și Ștefan Rădulescu, reprezentant al „Moto Clubul Român”, au funcționat cronometrori la start și bolidul pe patru roți a fișit din Piața Victoriei la ora 6.33 dimineața, semnalat apoi prin centrul Ploieștilor la 7 și 1 minut și înregistrînd astfel cel mai rapid timp al legăturii

dintre aceste două orașe: 26 de minute.

Pe șoseaua dintre Ploiești și Cimpina mașina atinge 170 km pe oră. Dar, pilotul simte un joc anormal la una din roți: crede că e fenomenul aderenței. Dar jocul persistă. Papană se gîndește la o probă până de cauciuc. Prudent, oprește și cercetează toate cele patru roți. Nimic anormal nu apare, dar pierde două minute prețioase. Contrariat, dar bucuros, reia cursa. Dar jocul revine și neliniștește gîndurile pilotului. Totuși, mașina zboară și atinge chiar 175 km pe oră. O consolare, din ochi, cu Jenny Dumitrescu și hotărîrea e luată: „săgeata albă” stopează, corect, pe dreapta șoselei, chiar în fața monumentului lui Aurel Vlaicu de la Bănești. Da, situația era, într-adevăr, gravă și putea deveni catastrofală: un pneu de la roata din dreapta, din spate, se dezlipise de pinză și dintr-o clipă într-alta era expus exploziei. Roata de schimb a fost montată și după opt minute bolidul își croia iar calea spre Valea Prahovei. Sîmbăta e depășită la ora 7:47,9 (cu 3 minute mai puțin ca în prima cursă a lui Papană, dar cu 16 minute peste timpul stabilit de Calciacianu!). Buștenii sînt

prinsi la 7:51,45, iar Azuga la 7:54,20.

La ora 8:13,30, cronometrorii din Brașov, ing. Vincențiu Cloos, președintele „Moto Clubului Brașov”, și Anton Kummerli, au stopat cronometrele de sosire: 1 oră, 38 minute și 30 secunde, noul timp al rutei, calculat pe 169 km.

Așadar, cu 10 minute mai puțin decît în cursa inaugurală din 1936, cu 9 minute și 28 secunde mai bine decît realizase Budișteanu.

Nici o barieră, într-adevăr, nu l-a mai blocat acum drumul lui Papană, dar cele două opriri din prezajna Cimpinei (2-4-8 minute) au furat cursul exact cele 10 minute care au zădărnicit realizarea timpului inițial propus de Papană: 1 oră și jumătate, pentru legătura automobilistică dintre cele două orașe: cel de pe Dimbovița și cel de sub Timpa.

A șasea încercare a adus deci al treilea record final și un nou timp pe ruta București — Ploiești (26 de minute), excepțional. În totalitatea ei, cursa a fost realizată cu o medie orară de 104 km. Iar, neutralizînd timpul pierdut la Cimpina, se poate consemna ca viteză medie-orară pe întregul parcurs — 113 km.

V. FIROIU

Răspunde Ion Poștașu

iar cea de a doua — al piciorului acestuia, intervenții și dv. cu un distih:

Ficiorii? Imma?

La ce-ai fi bune ele fără traspianțul... „scapului” lui Pele?

V. Ardeleanu, Cluj. Echipa dv. favorită, Metalul Cimpia Turzii, a fost, de-a lungul anilor, o participantă constantă la campionatul divizei B. A lipsit doar în 1952, cînd a jucat în divizia A. A fost, cum s-ar spune, o absență motivată! Măcar de-ar fi absentă și în viitor pentru aceleași motive!

V. Brustu, București. Am primit „micro-folietonele rimate”. În grabă, aș uitat să ne trimiteți și poantele. Sîntem în așteptare!

Dr. Gheorghe Eugeniu Bucu. E vorba de marginea celor două epigrame care propuneau: prima — traspianțul inimii lui Pele, Emilian Ștefănescu, București. Veșnică controversă dintre jucătorii de șah! O ruitare se consideră efectuată cînd jucătorii a luat mîna de pe piesa pe care a mutat-o. 2) Luarea „en passant” nu este obligatorie, ci facultativă. După preferințele și interesele ju-

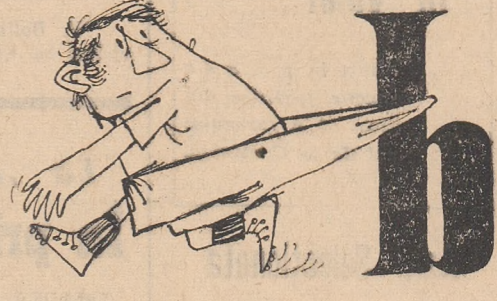
cătorului respectiv. Mai bine zis, după inspirația sa!

D. Felca, Turnu Severin. Nu e nici o greșală în sferurile de finăle ale Campionatului European de fotbal, la egalitate de puncte și de golaveraj intra în acțiune calculul dublu al golurilor înscrise în deplasare. Ca atare, la 2-1 s-ar fi calificat fotbalistii maghiari. Faptul că această regulă nu se aplică întotdeauna la joc, e ade-vărat, la încurcături. Pentru orice eventualitate, echipele trebuie să înscrie cât mai multe goluri și să încer-

ce să nu primească nici unul. Sînt în avantaj, după oricare regulament!

Alexandru Lunca, Tg. Mureș, Tg. Mureș a fost prezent pînă în 1933 în divizia A de fotbal. În acel an, reprezentanta orașului, Locomotiva, clădindu-se pe jocul 11 (din 14 echipe) a retrogradat. Și, timp de 12 ani, pînă în 1967, Tg. Mureș a jucat în B. Să vedem ce va fi în noul campionat!

N. CLAUDIU

EXCEPTIONALA OCAZIE PENTRU IUBITORII DE MUZICA

Discurile ELECTRECORD se vînd cu reduceri de prețuri între 25% și 35% înregistrări de calitate din toate genurile muzicale:

- muzică simfonică
- arii de opere și operele integrale
- muzică populară
- muzică ușoară și de dans.

375 LEI ESTE ECONOMIA PE CARE O REALIZAȚI CUMPARÎND LA NOUL PREȚ FRIGIDERUL „FRAM”

Frigiderul „FRAM” este prevăzut cu patru grătore, două cutii din masă plastică cu capac transparent, pentru fructe; un compartiment pentru unt și brînză; un raft pentru ouă și altul pentru sticle; un evaporator pentru două țafieșe necesare obținerii cuburilor de gheață.

Consumul maxim de energie electrică în 24 de ore 3 kWh. Frigiderul este prevăzut cu un termostat pentru reglarea automată a temperaturii și a consumului de energie.

PREȚ VECHI 2500 PREȚUL NOU 2125

SE VINDE ȘI CU PLATA ÎN RATE

Competiția „KO”

POVESTEA CUPEI ROMÂNIEI (VI)

15 AUGUST, 1948

Au trecut 5 ani, fără-ne prezenți, din nou, la o finală a Cupei: I. T. Arad—C.F.R. Timișoara.

Arădenii n-au nevoie de prezentări; nimeni nu a uitat acel prim campionat de după război pe care l-au cîștigat cu 11 puncte avans! Dar cu cite emoții au ajuns în finala Cupei, Abia în min. 119 Petschowski a înșcris golul victoriei, în meciul cu Fesătoria Pitești. Semifinala, în schimb (6—cu G.A.M.T.), a fost o simplă formalitate. Adversarii lor în finală: feroviarii timișoreni. Să luăm loc în tribunele arenei Venus și să urmărim meciul.

În min. 3, Bonihadi, colosul cu viteză de sprinter, pasează lui Govaci, care trage plasat și I.T.A. conduce cu 1—0. Dar numai pentru un minut, deoarece o dată repusă mingea în joc, timișoreni contratacă: periculos și Pal face henț în careu. Woronkowski înscrie imparabil și scorul este din nou egal: 1—1.

În min. 33, un alt Govaci, „feroviarul”, marchează un gol surprinzător, cu „o întorsătură de cap”. Prima repriză ia sfîrșit cu un rezultat care satisface dorința de surpriză a spectatorilor: 2—1 pentru G.F.R. Timișoara. În a doua parte a meciului, I.F.A. își macină adversarii cu o fesătură „artistică” de pase, din păcate finalizată deseori cu țărări... spectaculoase! Și totuși, printre atîtea șuturi pe țîng și peste bară, două nu-și greșesc ținta: cel al lui Reinhardt, din min. 56, și cel al lui Băcut, din min. 82.

I.F.A. a cîștigat prima ediție de după război o Cupei și mulți se gîndeau că va începe o serie. Dar...

22 Competiția „K.O.”

MILITARI SE ÎNSCRU LA... CUVINT!

În plină iarnă (18 decembrie), finala ediției 1948/1949 aduce totuși pe terenul I.C.A.S. 12.000 de spectatori.

Se înfruntă reprezentanții studenției clujene — care au eliminat pe campioni (I. C. Oradea) — și componenții „proapsetei” formații militare — C.S.C.A. — care au dispus de foștii specialiști ai Cupei (C.F.R. București) în sferuri de finală (2—1).

C.S.U. Cluj pare hotărît să răscumpere cele 2 finale pierdute de Universitatea cu ani înainte. Speranțe care nu rezistă decît 39 de minute, pînă cînd Moldoveanu reia necruțat, în poarta aparată de Cristea, o minge ricoșată dintr-o înghesuială: 1—0 pentru C.S.C.A.

Încrederea reînvie abia în min. 68, cînd Traian Ionescu, portarul militarilor, surprins de o minge trimisă de Zahar prin „întorcere”, plonjează țîrziu, nereușind decît să împingă mingea în plasă: 1—1.

6 minute mai țîrziu, clujeanul Ferenczi trimite mingea în poarta părăsită de Cristea: 2—1 pentru C.S.C.A.

SE ÎNCEARCĂ O „DUBLĂ”!

Militarii par a fi luat specialitatea feroviarilor: sînt din nou în finală. De data aceasta vor înfrunta însă pe Flamura roșie U.T.A., formația care a „smuls” titlul de campioană rapidiștilor, datorită a 6 goluri mai puțin primite (punctaj egal, același număr de goluri marcate). C.S.C.A. are noutăți în formație: Voinescu în poartă, Bone mijlocăș stînga și Zavoda II fundaș.

U.T.A. încearcă să „îndă” mingea, uneori reușește, dar e prea puțin în fața unei înaintări agresive. Noroc că Moldoveanu, Serföző și Drăgan ratează, chiar și cu Marki ieșit din poartă!

Se va termina prima repriză cu un scor alb?

Nu! Cu un minut înainte de flulerul arbitrului, Pal nu-și mai poate... salva echipa decît oprînd mingea cu mina; penaltul e executat fără drept de apel de Apolzan: 1—0. După reluarea meciului, cîteva faze par a arăta o „tre-

CEL MAI IEFTIN MIJLOC DE TRANSPORT PENTRU BĂRBAȚI, FEMEI, COPII

Bicicleta TOHAN pentru bărbați 699,50 lei

Bicicleta TOHAN pentru femei 712,80 "

Bicicleta SUPER pentru bărbați 865,00 "

Bicicleta FELICIA pentru femei 880,00 "

Bicicleta TURIST pentru bărbați 855,00 "

Bicicleta DIANA pentru femei 870,00 "

Bicicleta JUNIOR pentru bărbați 699,50 "

Bicicleta JUNIOR pentru femei 712,80 "

Bicicleta PIONIER pentru copii 559,50 "

SE VIND ȘI CU PLATA ÎN RATE

CEL MAI IEFTIN MIJLOC DE TRANSPORT PENTRU BĂRBAȚI, FEMEI, COPII

Bicicleta TOHAN pentru bărbați 699,50 lei

Bicicleta TOHAN pentru femei 712,80 "

Bicicleta SUPER pentru bărbați 865,00 "

Bicicleta FELICIA pentru femei 880,00 "

Bicicleta TURIST pentru bărbați 855,00 "

Bicicleta DIANA pentru femei 870,00 "

Bicicleta JUNIOR pentru bărbați 699,50 "

Bicicleta JUNIOR pentru femei 712,80 "

Bicicleta PIONIER pentru copii 559,50 "

SE VIND ȘI CU PLATA ÎN RATE

CEL MAI IEFTIN MIJLOC DE TRANSPORT PENTRU BĂRBAȚI, FEMEI, COPII

Bicicleta TOHAN pentru bărbați 699,50 lei

Bicicleta TOHAN pentru femei 712,80 "

Bicicleta SUPER pentru bărbați 865,00 "

Bicicleta FELICIA pentru femei 880,00 "

Bicicleta TURIST pentru bărbați 855,00 "

Bicicleta DIANA pentru femei 870,00 "

Bicicleta JUNIOR pentru bărbați 699,50 "

Bicicleta JUNIOR pentru femei 712,80 "

Bicicleta PIONIER pentru copii 559,50 "

SE VIND ȘI CU PLATA ÎN RATE

Pe Stut-Ghtol (Mamaia)

Foto: O. CAHANE

PENTRU UN TRICOU GALBEN

De la primul și pînă la ultimul kilometru al carierei sale rutiere luptă pentru a îmbrăca tricoul galben, distincția cea mai de preț a curselor cicliste pe etape. Dar ce înlocuiește această luptă, și ceea ce n-a reușit să îmbrăce Claude Lelouch pe ciclul fără înălțimi de mii de metri, nici în scris și totuși, vrea să scrie pe tricoul său câteva secunde, file ale marelui reportaj-folion „Cursa Păcii” câștigă a 21-a, Berlin — Praga — Varșovia, cu credința că cititorul își va face cît de cît o imagine a sacrificiilor de care sînt capabili acești giganti ai șoselelor. În etapa a 5-a, situația echipei Belgiei era dezastroasă. O evadare a unui grup de 8 alergători îi ajunse pe „diavolii roșii” în ajara luptei pentru primele locuri. Lucien Acou, antrenorul belgienilor, fost ciclist de prima

clasă, câștigător al unei curse de 6 zile, era negru de supărare. A trecut cu mașina pe lângă pluton fără să se uite la vreunul din elevii săi. Primul care l-a înțeles poate fiine, va da marea lovitură a carierei. Ziua de 12 mai se pare că a fost cea mai lungă pentru cicliștii caravanei noastre. Toată lumea s-a sculat la ora 4,30 dimineața, cînd încă soarele nu se țese. Somnorosi, rușineri și-au făcut toaleta, au mîncat în silă și s-au suit în autobuze pentru transbordarea la Suh. Ploaie rece, stăcioasă, alun-gate spectatorii ce se bîghe-gau de obicei pe traseul curselor cicliste. Unul cite unu, la interval de un minut și jumătate, au luat startul în etapa contratimp. Parcă nu era de-a-juns frigul și ploaia. Traseul urca spre norii de vată și picioarele nu mai voiau să apese în pedale. Dar voința acestor băieți tineri, curajoși și perseverenți este fără margini. Unul cite unul cu ajuns la lîmnea, uzi pînă la piele, cu minile înghețate pe ghidon. Antrenorii își așteptau lungă linia de soare să-i coboare de pe biciclete, iar majorii intrau tmediat în funcțiune pentru a da mușchilor vitalitatea de dinainte de efort. Prin geamurile aburite nu se vedea nimic afară, dar toți știau că plouă ca-n vremea lui Noe. Cîteva ore petrecute în restaurant, pe masa de masaj, în patul pliant și din nou la start. Au urmat 181 de kilometri de alergare pe șosele de munte, cu ploaie și furtună. Ea Aue, era imposibil să-i recunoști pe vreunul dintre cicliști. Fețele, tricourile, caschetele — toate erau negre, imbibate cu apă și noroi. Dacă un fotograf ar fi făcut 10—15 imagini cu diferiți alergători nu credea că ar fi existat vreo deosebire între fotografi! A fost ziua cea mai lungă. 15 ore de program, 211 km parcursi pe un traseu greu, pe o ploaie rece și un frig pătrunzător. Cui îi venea oare să zîmbească după acest infern? Pentru un tricou galben lupta rămîne mereu deschisă. Ceea ce și se pare că al pierdut astăzi, vor câștiga mâine. Aceasta este dezastrul ruli-riilor a trăburătorilor care fre-dondează mereu melodia victoriei. Nu există ciclist nepăsător. Sînt oameni pe care îi poți înțelege și alții care se ascund ca într-o carapace. De pildă, Ion Stoica. Mi-am manifestat și eu, ca și antrenorul și conducătorul echipei României, nemulțumirea pentru modesta sa comportare. A tăcut, n-a motivat nicio-dată eșecurile. Într-una din zile, am avut curiozitatea să merg în spatele lui cîteva kilometri. Era ultimul din caravană, precedat de mașina care strîngea abandonat. Sub piturile troncice ale celor aflați în autobuz, Ion Stoica continua să ruleze. Apăsă greu în pedale. Era evident efortul pe care-l făcea și, drept să fiu, eu, în locul lui, m-aș fi urcat tmediat în autobuz. Dar el n-a făcut-o. A continuat să ruleze și a ajuns pe stadion cînd nu mai era nimeni, în ajara arbirului care avea să-i înregistreze sosirea.

POLISPORTIVITATEA—O PROBLEMĂ ACTUALĂ?

EDITH TREYBAL, născută în 1923, profesoară de educație fizică la Sibiu, campioană națională (între 1938 și 1956) la trei sporturi de bază: natație, atletism și schi; campioană balcanică la 800 m cu o performanță cotată printre primele zece din lume; a deținut (1953) cea mai bună performanță mondială pe o milă; a făcut parte permanent din echipa națională de atletism (fond și cros) între 1947 și 1955; participă, în competițiile de fond, la campionatele mondiale de schi (1951).

Edith Treybal n-a răspuns direct întrebărilor propuse în cursul anchetei noastre. Ea s-a supus cu plăcere interogatoriului prietenesc al colaboratorului nostru Virgil Ludu. Interviul acesta inedit este cu atât mai interesant cu cît Diț Treybal a fost fără îndoială cea mai reprezentativă dintre polisportivele din țara noastră.

— În general, fețele sînt mult mai puțin multilaterale și polisportive decît băieții. Care sînt cauzele?

— Eu, cred că din comoditate, dintr-o greșită și absurdă prejudecată. Desigur, contează și faptul că ele încep tîrziu să-și formeze deprinderile de mișcare. Ceea ce lipsește în general fetelor este îndrăzneala, încrederea în forțele proprii. Dar, aceasta nu înseamnă că ele nu au calități sau că nu sînt capabile de performanțe, care comparativ pot depăși uneori chiar recordurile masculine.

— Cunoșteți, totuși, în lume și în noi, terți și astăzi, exemple de femei polisportive?

— Desigur, și le voi aminti cu plăcere. Desi, să știți, sînt puține, chiar foarte puține. În trecut, Alexandra Ciudină, omni-prezentă în echipa reprezentativă a Uniunii Sovietice în 4—5 sporturi. Astăzi, pentatlistă Mary Rand, o atletă excepțională și... o femeie frumoasă. Sau englezoaica Ann Haydon, campioană de tenis de masă și finalista la Wimbledon. Ar mai fi tiza mea Edith Zimmermann, austriaca, schioară și automobilistă. La noi, slăb să mă gîndesc. Firește, Rodica Sădeanu — volei și atletism; Cocea Bunesco, la fel, Ilona Miklos — atletism și schi.

— De ce factori depinde polisportivitatea sau concenția multilaterală de prețagioasă?

— Să-ți placă mișcarea. Să o îndrăgești și să o practici. Să ai mediu prielnic, care să-ți permită să faci ceea ce simți că ai face cu plăcere. Să te îndemne ceva puternic la aceasta sau să ai un exemplu. Pentru mine acest exemplu a fost Marjorie Gestring, una din cele mai tinere campioane olimpice din toate timpurile (la 13 ani, campioană olimpică la sărituri de la trambulină în 1936, la Berlin). Pentru Zeno Dragomir, din clasa mea, Meadows, campion olimpic la prăjină, la aceeași olimpiadă. Dar îndemnul lăuntric nu este de-ajuns. Mai trebuie să ai voință, imensă voință și... să nu te cruți!

— De ce ați ales chiar sporturile pe care le-ați

practicat și care dintre ele v-a fost cel mai drag și mai util?

— Natația, v-am spus din cauza lui Gestring. Atletismul, fiindcă am avut calități și succese. Iar schiul, pentru frumoșea naturii și voluptatea vitezii și luncării. E greu să spun care e cel mai util. Așa cum nu poți spune care din arte — literatura, muzica, plastica — te îmbogățește cel mai mult pentru cultură.

— Ca mestră a sportului și actuală profesoară de educație fizică, cum gîndiți că ar trebui să procedăm astăzi?

— Să abandonăm, să lășăm la o parte ideea periculoasă și îngustă a specializării timpurii. Goana după performanțe cu orice preț și în minimum de timp este o greșală care se plătește grav. Să începem mișcarea de timpuriu, aceasta da. Chiar de la 3—4 ani (not, schi, patinaj). Să practicăm sporturi care ne fac mai supli, mai îndemnatci, mai curajoși. Să mergem eventual spre sporturi înrudite. Cît mai mulți tineri să pășească pe stadion. Dintre ei, dintre cei mult vor râsări campioni. Ceilalți? Vor rămîne toată viața subțori ai

supărare a fost Moonen. Cu un suprem efort s-a debarasat de cel care îl marcase și a pornit de unul singur în căutarea fugărilor. A câștigat ceea ce avans față de pluton, dar oamenii pe care îi urmărea erau departe. N-a pregătit însă să parcurgă so-litari zece de kilometri. A luat vîntul în piept, s-a luptat cu plutonul și cu sine însuși și n-a cedat decît atunci cînd grupul dezlîntat l-a înghițit, pentru a continua disputa cu fugarii.

— La ce te gîndeai, Moonen, cînd rula de unul singur?

— Da antrenor și la grîjile lui. De fapt, grîjile lui trebuie să fie și ale noastre.

— Dar ceilalți?

— Nu poți să știi ce gîndește fiecare, cum înțelege o anumită clipă.

Bolnav, francezul Henri Heintz a abandonat. S-a urcat plîngînd în mașină și tot cu ochii în lacrimi s-a prezentat seara, în camera zărilor.

— Am o rugămînt la dv.

— Spune, Henri.

— Vă rog să nu scrieți în ziar că sînt bolnav.

— De ce? Este evident, singurul motiv pentru care ai abandonat și susținătorii tăi trebuie să știe că n-ai cedat dintr-un capriciu.

— Mai bine să-i pierd pe ei decît să scrieți că sînt bolnav.

— Dar este imposibil să nu spunem adevărul.

— Vă rog. Mama mea suferă de inimă. Vestea ar impresiona-o și ar putea avea o criză. Vă rog.

— Bine, Henri.

Și în ziare a apărut doar că într-o etapă foarte grea Henri Heintz a abandonat... Nu există ciclist nepăsător. Sînt oameni pe care îi poți înțelege și alții care se ascund ca într-o carapace. De pildă, Ion Stoica. Mi-am manifestat și eu, ca și antrenorul și conducătorul echipei României, nemulțumirea pentru modesta sa comportare. A tăcut, n-a motivat nicio-dată eșecurile. Într-una din zile, am avut curiozitatea să merg în spatele lui cîteva kilometri. Era ultimul din caravană, precedat de mașina care strîngea abandonat. Sub piturile troncice ale celor aflați în autobuz, Ion Stoica continua să ruleze. Apăsă greu în pedale. Era evident efortul pe care-l făcea și, drept să fiu, eu, în locul lui, m-aș fi urcat tmediat în autobuz. Dar el n-a făcut-o. A continuat să ruleze și a ajuns pe stadion cînd nu mai era nimeni, în ajara arbirului care avea să-i înregistreze sosirea.

— De ce n-ai abandonat? Tu, care ai câștigat o etapă în „Cursa Păcii” acum 4 ani, să fii ultimul sosit?

— Nu-i plăcut, desigur. Dar mîine s-ar putea ca echipa să aibă nevoie de mine. Și apoi, ce este mai rășinos: să vii ultimul, sau să abandonezi? (N. A. Și totuși, Stoica n-a mai rezistat, abandonînd în etapa de vineri).

Atrase ca de un magnet, fețele cu mini-jupe roșesc în jurul hotelului internațional din Praga. Sub pretextul de a face cîștigă, le se apropie de cicliști și le zîmbesc. Rușineri sînt băieții tineri, dor-nici să-și atingă dintr-un ei s-ar plimba cu aceste fețe blonde sub cerul înstelat al Orașului de Aur. Dar grîja zilei de mîine îi apasă. Rîdăc din umeri. Zîmbesc stingerții și urcă scările spre camere pentru a se odihni. În drum trec prin fața barului. Din spațiile ușor datate răzbat ritmul îndrăcit al jazzului. Cînd cineva intră sau iese, se văd fețe și băieți care dansează fericiți. Cite secunde a zăbovit lîngă bar? Poate 10, poate 15. I-a trecut și prin gînd să evadeze din această familie cu lege di aspre, dar a alungat ideea ca pe un fluture de noapte. A grăbit apoi pasul. S-a dus în cameră să-și frămînte în lîniște gîndurile, temerile și speranțele. Mîine,

poate mîine, va da marea lovitură a carierei.

Ziua de 12 mai se pare că a fost cea mai lungă pentru cicliștii caravanei noastre. Toată lumea s-a sculat la ora 4,30 dimineața, cînd încă soarele nu se țese. Somnorosi, rușineri și-au făcut toaleta, au mîncat în silă și s-au suit în autobuze pentru transbordarea la Suh. Ploaie rece, stăcioasă, alun-gate spectatorii ce se bîghe-gau de obicei pe traseul curselor cicliste. Unul cite unu, la interval de un minut și jumătate, au luat startul în etapa contratimp. Parcă nu era de-a-juns frigul și ploaia. Traseul urca spre norii de vată și picioarele nu mai voiau să apese în pedale. Dar voința acestor băieți tineri, curajoși și perseverenți este fără margini. Unul cite unul cu ajuns la lîmnea, uzi pînă la piele, cu minile înghețate pe ghidon. Antrenorii își așteptau lungă linia de soare să-i coboare de pe biciclete, iar majorii intrau tmediat în funcțiune pentru a da mușchilor vitalitatea de dinainte de efort. Prin geamurile aburite nu se vedea nimic afară, dar toți știau că plouă ca-n vremea lui Noe. Cîteva ore petrecute în restaurant, pe masa de masaj, în patul pliant și din nou la start. Au urmat 181 de kilometri de alergare pe șosele de munte, cu ploaie și furtună. Ea Aue, era imposibil să-i recunoști pe vreunul dintre cicliști. Fețele, tricourile, caschetele — toate erau negre, imbibate cu apă și noroi. Dacă un fotograf ar fi făcut 10—15 imagini cu diferiți alergători nu credea că ar fi existat vreo deosebire între fotografi! A fost ziua cea mai lungă. 15 ore de program, 211 km parcursi pe un traseu greu, pe o ploaie rece și un frig pătrunzător. Cui îi venea oare să zîmbească după acest infern? Pentru un tricou galben lupta rămîne mereu deschisă. Ceea ce și se pare că al pierdut astăzi, vor câștiga mâine. Aceasta este dezastrul ruli-riilor a trăburătorilor care fre-dondează mereu melodia victoriei. Nu există ciclist nepăsător. Sînt oameni pe care îi poți înțelege și alții care se ascund ca într-o carapace. De pildă, Ion Stoica. Mi-am manifestat și eu, ca și antrenorul și conducătorul echipei României, nemulțumirea pentru modesta sa comportare. A tăcut, n-a motivat nicio-dată eșecurile. Într-una din zile, am avut curiozitatea să merg în spatele lui cîteva kilometri. Era ultimul din caravană, precedat de mașina care strîngea abandonat. Sub piturile troncice ale celor aflați în autobuz, Ion Stoica continua să ruleze. Apăsă greu în pedale. Era evident efortul pe care-l făcea și, drept să fiu, eu, în locul lui, m-aș fi urcat tmediat în autobuz. Dar el n-a făcut-o. A continuat să ruleze și a ajuns pe stadion cînd nu mai era nimeni, în ajara arbirului care avea să-i înregistreze sosirea.

— De ce n-ai abandonat? Tu, care ai câștigat o etapă în „Cursa Păcii” acum 4 ani, să fii ultimul sosit?

— Nu-i plăcut, desigur. Dar mîine s-ar putea ca echipa să aibă nevoie de mine. Și apoi, ce este mai rășinos: să vii ultimul, sau să abandonezi? (N. A. Și totuși, Stoica n-a mai rezistat, abandonînd în etapa de vineri).

Atrase ca de un magnet, fețele cu mini-jupe roșesc în jurul hotelului internațional din Praga. Sub pretextul de a face cîștigă, le se apropie de cicliști și le zîmbesc. Rușineri sînt băieții tineri, dor-nici să-și atingă dintr-un ei s-ar plimba cu aceste fețe blonde sub cerul înstelat al Orașului de Aur. Dar grîja zilei de mîine îi apasă. Rîdăc din umeri. Zîmbesc stingerții și urcă scările spre camere pentru a se odihni. În drum trec prin fața barului. Din spațiile ușor datate răzbat ritmul îndrăcit al jazzului. Cînd cineva intră sau iese, se văd fețe și băieți care dansează fericiți. Cite secunde a zăbovit lîngă bar? Poate 10, poate 15. I-a trecut și prin gînd să evadeze din această familie cu lege di aspre, dar a alungat ideea ca pe un fluture de noapte. A grăbit apoi pasul. S-a dus în cameră să-și frămînte în lîniște gîndurile, temerile și speranțele. Mîine,

Convorbiri cu domnul Gore

C.C.E. — VERSIUNEA G

— Ești la curent cu ultimele întîmîșii din lumea boxului? — Mă întreabă dl. G. Adică, pentru a preciza, din lumea campionatelor pentru titlu suprem la categoria grea... Se petrece acolo fenomene rădătoare. S-a înț (și se consolidază) fenomenul pe care eu îl desemnez fără sfială drept fracționism pugilistic.

— Fracționism... Nu-i excesivă formularea dimisiei?

— Dacă realitățile sînt excesive, cum ar putea fi într-ait chip exprimarea lor? Lucrurile, de fapt, se înfășează cam așa: de unde sînt mai de-aia există un campion mondial (era să zic, pleonastic, un singur campion) de cîteva ani încoace forurile conducătoare ale boxului, incluzîndu-se în acestea și cîtorvîndu-se fără mînuși, fiecare partidă sau grupare de partide și-au ales cite-un campion mondial. Ceea ce face ca la ora de față sînt cîteva boxuliști profesioniști, cîtecva unitor și mononiti, să cunoască, după confișite și spargeri succesive, trei cîntre diri-guitoare, cu trei orientări și trei atîți.

1) Cel dintîi, cel mai vechi (dar și cel ale cărui înțitile le-am uitat pentru o clipă) îl recunoaște, în continuare și cu fidelitate, drept campion suprem pe Cassius Clay;

2) W.B.A. — care a hotărît ca titlul să fie decernat la capătul meciului dintre Jimmy Ellis și Charly Brown;

3) organizația statului New York (de unde și numele de versiunea New York) care — sprijinită de alte cîinci state americane, precum și de cîinci țări nule pe ring — îl recunoaște pe Joe Frazier; drept lider al greilor.

— De necrezut, fac eu. Absurd chiar. Și orice s-ar zice, anormat.

— El și? Act anormal e normal. În defînitiv, dacă s-au format trei lumi ale boxului lumii, e cît se poate de firesc ca fiecare să-și aibă campionul, vice-campionul, candidații la titlu, suportorii.

După o pauză de trei minute oferită gîndurilor prosoate de ostenția gîndului pămîntesc, ne-am întors, coborînd mental, la sport.

— Chestiunea nu poate rămîne fără urmări, zic eu.

— Nici n-a rămas, surde slab dl. G. futurînd aerul omului care posedăm o nouă și căncă se pregătește să-și arunce pe piața conversațiilor intime.

— Presupun că specialiștii se vor mișca într-un fel sau altul.

— Se mișcă.

— Și nu numai la New York... ci și la Paris... la Praga... la Roma.

— La București.

— Foarte bine. Dar ești sigur că ai noștri acționează?

— Înă.

— Ai fost la C.N.E.F.S.?

— Nu, la Rapid.

— Ah, la secția de box...

— Nu, la secția de fotbal.

— Dar ce-au ei cu boxul? — strigă eu.

— Au multe.

1) Gulești

d. conf. Al. M.

Recordul lui Aurel Zahan

Încă 4 meclari sub culorile echipei naționale și AUREL ZAHAN (1,81 m, 86 kg) va atinge un record puțin obișnuit în istoria polo-ului mondial: 200 de selecționări în reprezentativa țării, cîfră pe care nu a atins-o încă nici un jucător din lume! Și, rețineți, tînarul lui Dinamo București împlinește 30 de ani abia la 8 august...

Cartea de vizită a căpitanului „7”-lui nostru național este de-a dreptul excepțională, ea exprîmînd un caz de longevitate sportivă rar înfîlînit în eșec domeniului. A debutat în echipa României la 16 ani, în partida cîștigată împotriva Belgiei cu 6-4 (7 mai 1955), marele record țării. De atunci s-a aliniat alături de tricourii încă de 193 de ori, meclari în care a înscris nu mai puțin de 218 goluri. În tot acest timp, a luat parte la 3 ediții ale J.O., la două campionate europene și alte trei ediții ale lui Trofeo d'Italia (campionatul mondial neoficial), contribuînd ef-

fectiv la multe din succesele care au conferit echipei țării noastre o poziție frunțasă în polo-ul mondial.

A început să practice acest joc la Tînarul Dinamovist și din 1956 a fost promovât în prima echipă a clubului din Stefan cel Mare, de 11 ori consecutiv (din 1957) campioană a țării. Tehnica ireproșabilă, cutul său de temut, ca și temperamentalul neobișnuit (prea vulcanic uneori) pentru acest joc i-au fâurit urecila unuia dintre cei mai valoroși jucători de polo pe care i-a avut România. Iar cronicarii de specialitate de pe continent nu rareori au subliniat setea sa nepotolită de a marca cît mai multe goluri (a fost golgeterul ultimei ediții a „Cupel Ja-dran” și al recentului turneu internațional de la Neapole), fiind selecționat în diferite formații (onorifice) europene.

Cum este și firesc, într-o carieră atât de bogată, au existat multe momente (plăcutul sau mai puțin) de neuitat.

Pe cînd cel de al 200-lea meci jubilar? În curînd, la Budapesta (10—16 iunie), unde naționala României va da testul hotărîtor pentru participarea la turneul olimpic din Mexico. Poate tocmai de aceea, Aurel Zahan, direct interesat să-și încununeze activitatea internațională cu o patra prezență la Olimpiadă, ne-a promisi că în bazinul din insula Margareta se va strădui să marcheze cît mai multe goluri... (a. v.)

ȘTIATI CĂ...

...primul timbru de rugby a fost emis în România, în 1944, cu prilejul aniversării a 30 de ani de la introducerea acestui sport în țara noastră? — Iar cel de al doilea timbru de rugby a fost lansat în 1951, în... insulele Fiji.

...vechii perși educația copiilor începea la vîrsta de 5 ani și tinea pînă la 20 de ani, îndreptîndu-se în trei direcții: călăria, tragerea cu arc și rostirea adevărului? — Într-un meci de box des-

fășurat la Nottingham, Pat Dwyer l-a învins pe Dick Duffy prin K.O., după numai 15 secunde de la începerea luptei? — În aceste 15 secunde sînt cuprinse și cele 10 secunde necesare consilișrii K.O.-ului!

...un grup de ingineri englezi a pus la punct un model original de avion, care cîntrește doar 250 de kilograme? — El dezvoltă o viteză de 100 km pe oră și poate rămîne în aer 2 ore și jumătate.

Competiția „K.O.”

zire” a arădenilor. Se ratează însă mult și de ambele părți...

În min. 72, Roman trage surprînzător, Marki (U.T.A.) mascat de parteneri nu poate reține și ... 2-0 pentru militari.

Jocul la o alură rapidă și ultimele două minute aduc 2 goluri: Mercea, cu capul, pentru U.T.A. și Moldoveanu pentru C.S.C.A. Scor final: 3-1 pentru militari, care își înscriu pentru a doua oară consecutiv numele pe tabelul învingătorilor.

„B”-UL DIN NOU ÎN FINAL

Ediția 1951 a campionatului este cîștigată tot la golaraj! Dar, de C.C.A., într-un final pasionant cu Dinamo București. E primul titlu al militarilor și i-ar sta... bine alături de Cupă!

Pentru aceasta, C.C.A. va trebui să înfrunte în finală pe reprezentanții diviziunii secundă, jucătorii echipei Flacăra Mediaș — a treia clasată în seria a III-a — care eliminase — printre altele — pe Locomotiva București și Dinamo Brașov.

Medieșenii s-au afirmat pe stadionul Republicii, în acea zi de 8 noiembrie 1951, luptînd pînă la epuizare, în fața a peste 25.000 de spectatori. Și, poate, dacă Vardai nu ar fi fost atât de neînspirat în poartă, cine șite? Oricum, militariilor le-au trebuit și prelungiri pentru a ajunge în posesia Cupei!

Povestea celor 4 goluri ale meciului e mai scurtă: Min. 29: Bădeanu centrează spre Drăgan; Vardai nu intervine la timp și atacantul militar înscrie nestîngîrit: 1-0.

Min. 71: Szasz face o incursiune spectaculoasă, pasează lui Coman și sutul acestuia nu poate fi reținut de Voinescu: 1-1.

Min. 111: Drăgan speculează o nouă greșală a lui Vardai și militarii iau din nou conducerea: 2-1.

Min. 112: Moldovan ridică scorul cu un șut foarte puternic, care nu-l lasă nici speranță lui Vardai și nici... spectatozilor care mai credeau într-o surpriză!

Competiția „K.O.”

C.C.A. a obținut Cupa pentru a treia oară consecutiv și a înscris în palmares și prima „dublă”.

MILITARI CONTINUA!

Din nou duel pentru campionat între G.G.A. și Dinamo București. Dar, în 1952 C.C.A. nu mai ... apelează la golaveraj. Are 2 puncte avans!

Și în Cupă, în semifinale, roșii-abastrii vor înțtina la celești adversari — pe dinamoviștii bucureșteni. Victorie cu 3-2.

Finala o vor disputa cu Flacăra Ploiești (clasată pe penultimul loc și deci ... vîitoare divizionară B), pe zăpadă, în fața a 15.000 de spectatori zgribuliți și toși darnici cu aplauzele.

Meciul a fost echilibrat și cu destul de dese suturi la poartă: 24, din care 16 au fost ale ploieștenilor și numai 8 ale jucătorilor de la C.C.A. Dar golurile au aparținut numai acestora... (Moldovan — min. 9 și Drăgan — min. 56).

Militarii își înscriu astfel în palmares a doua „dublă” consecutivă și a patra „Cupă” obținută în cursa de urmărire pentru egalarea recordului rapidist!

„RĂZBUNAREA” ARĂDENILOR

Campionatul pe 1953 revine tot echipei C.C.A. În Cupă, după ce învinge pe Locomotiva Iași (2-0), Spartac Pînanțe Bănci (4-1), Flacăra Ploiești (2-1) și Locomotiva Grivița Roșie (1-0), intră în finală, sperînd să realizeze a treia „dublă” consecutivă!

Adversarii lor în finală — jucătorii celei de a treia echipe a campionatului, Flamura roșie U.T.A.

Un meci cu o sută de ratări. Va cîștiga C.C.A., totuși, în min. 90? Nu, căci Zavoda I șutează în bară, devenînd necesare prelungiri.

Min. 110: Capaș execută o lovitură liberă de la centrul terenului trimițînd mingea lui Popa, care pasează printre Apolzan și Icănescu lui Vaczi: arădenul face cîteva pași și, de la 6 m, spulberă speranțele lui Toma și ale colegilor săi!

Competiția „K.O.”

CUPA E ȘI PENTRU CEI DIN „B”!

A încercat G.A.M.T., în 1938, dar s-a împotrivit Rapidul; a repetat tentativa Flacăra Mediaș, în 1951, dar n-a fost de acord G.G.A. A treia divizionară B prezentă în finala Cupei va nesocoti însă „exemplul” trecutului! Metalul Reșița va dovedi pe concret și mai ales pe ... gazon, că și cei din B au dreptul la Cupă!

Pentru aceasta, echipa metalurgistilor reșițeni n-a ezitat să elimine pe Știința Timișoara (5-1), pe Locomotiva Tg. Mureș (4-0), pe Locomotiva Timișoara (2-0) și pe C.C.A. (1-0).

Îată-i acum gata să înfrunte pe stadionul Republicii — în fața a peste 30.000 spectatori — pe Dinamo București, echipă care asaltează de 4 ani titlul de campionat, dar care s-ar ... mulțumi și cu Cupa! Desigur, reșițenii se vor apăra și încă în 7 oameni.

Dinamoviștii forțează și în min. 16 Ene ratează prima mare ocazie. Două minute mai tîrziu, Ozon se „billdie” în careul reșițean și e depozat de minge.

Minutul 30 este primul care... cuvîntul surprizei: Urcan pornește în dribling, pasează „printre” lui Seles și acesta trage pe lîngă Constantinescu: 1-0 și aplauzele tribunelor par a acoperi totul într-o manie sonoră!

Dinamo nu se teme încă, mai ales că după 4 minute Călnoiu are o ocazie admirabilă de a înscrie; dar trimite peste bară!

Și iată-ne în minutul 40: Seles execută o lovitură liberă de la 25 de metri; se face zăd, dar mingea trece peste el și intră din nou în plasa porții dinamoviste: 2-0.

În repriza a II-a, Bucureștenii atacă dezlîntați, dar Ene i trage (în min. 58) de la 2 metri pe lîngă bară! Timpul nu poate fi oprît în loc și dinamoviștii sînt mereu mal dezorientați cu fiecare minut care trece. În min. 87, Neagu trage prin surprînderi și foarte puternic, dar Zărici, portarul reșițean, respinge în corner!

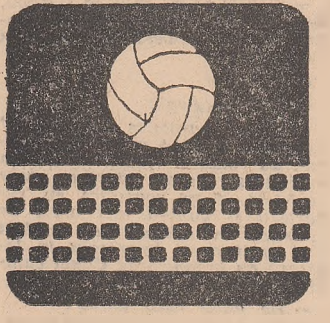
Mai trec trei minute și Cupa aparține, pentru prima oară, unei divizionare B!

Dorin ȘTEFLEA

În ultimul meci, 3-2 cu Dinamo :

RAPID — CAMPIOANĂ MERITUOASĂ

ciuna Iași — C.S.M. Sibiu, în care leșențele au câștigat ușor, cu 3-0 (10, 5, 5), după 60 de minute de joc neinteresant. Al doilea meci al seriei, Dinamo — Rapid, altă dată hotărâtor pentru desemnarea campioanei, s-a desfășurat într-o atmosferă de anonimat, rapidistele având în sacoch „licențele” de campioane. În aceste condiții meciul a constituit numai o chestiune de prestigiu.

Au câștigat rapidistele cu 3-2 (9, -12, -10, 5, 12), după un meci care măcar în ultimul set, deosebit de disputat și spectaculos, și-a confirmat titlul de derby. După setul al treilea se părea că dinamovistele și-au găsit cadența și că noile campioane vor termina turneul final fără înfrângeri. Rapidistele, însă, își revin și sprintează decisiv spre victorie, în fața unei echipe care terminase „benzina”. Iată „le” de bază al noulor campioane: Szekely, Tudora, CHEZAN, REBAC, FLORESCU-VERDEȘ, Baga. De la Dinamo s-au remarcat Ivănescu, Bogdan și Gheorghescu. Bun arbitrajul cuplului F. Peters (Belgia) — V. Moraru (Cluj). Clasament final: 1. Rapid — campioană republicană pe 1969 — 41 p. 2. Dinamo — 38 p. 3. Penicilina Iași — 37 p. 4. C.S.M. Sibiu — 31 p.

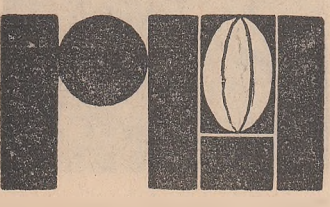
In turul campionatului Astăzi, vor fi cunoscute echipele câștigătoare

CLUJ, 18 (prin telefon). Și cea de a opta echipă feminină, C.S.O. Iași, și-a făcut apariția — cu o înzیرiere de 24 de ore — la întrecerile turului campionatului republican de tenis de masă. Așa cum ne-a spus antrenorul G. Simionescu, elevele lui nu au putut sosi la timp având o serie de obligații școlare. În orice caz, înfringerile suferite prin reprezentare de leșene în partidele cu Sinteza Oradea și Comerțul Tg. Mureș vor cântări greu și defavorabil în lupta lor pentru evitarea retrogradării.

De asemenea, oboseala unei călătorii de 16 ore, din care o noapte întreagă, și-a lăsat amprenta asupra evoluției sportivelor din Iași, ele fiind învinse cu 5-4 de Dinamo Craiova (în primul meci susținut la Cluj).

Rezultate tehnice, echipe bărbați: Voința Arad — Comerțul Tg. Mureș 9-8, Politehnica București — Voința Arad 9-6, Voința Buc. — Politehnica Buc. 9-7, Comerțul Tg. Mureș — Politehnica Timișoara 9-2, Progresul Buc. — Constructorul Buc. 9-0, C.S.M. I Buc. — ASA 9-0, Voința Arad — CSM II Cluj 9-0; **echipe femei:** Progresul Buc. — Rapid Brașov 5-2, Voința Arad — Comerțul Tg. Mureș 5-0, Spartac Buc. — Comerțul Tg. Mureș 5-4, Progresul Buc. — Sinteza Oradea 5-0.

Competiția continuă. P. RADVANI, coresp.

În „Cupa primăverii” PROGRESUL — GLORIA 14-9 (6-3)

Pe stadionul Vulcan s-a desfășurat ieri partida de rugby din cadrul „Cupei primăverii”, dintre echipele Progresul și Gloria. Intrucerea s-a încheiat cu scorul de 14-9 (6-3) în favoarea jucătorilor de la Progresul. Spre dezamăgirea tuturor celor prezenți pe stadion, cele două echipe n-au reușit să realizeze un spectacol valoros. Au câștigat jucătorii din str. dr. Staico-vici, speculând unele greșeli ale adversarilor. Gloria a jucat fără orientare în teren, cu o linie de teferisfuri retrasă și o grămadă care a funcționat slab. De la învingătorii remarcăm doar pe Craioveanu.

POLITEHNICA IAȘI — AGRONOMIA CLUJ 9-0 (3-0)

IAȘI, 18 (prin telefon). Pe un teren greu și pe ploaie, ieșenii au câștigat pe merit, înscriind trei încercări prin Popa. A condus corect Sergiu Dragomirescu — București.

D. DIACONESCU coresp. principal

„Cupa Prahova” la ciclism AL. SOFRONIE A PRELUAT TRICOUL GALBEN

Participanții la cea de a 12-a ediție a „Cupei Prahova” au avut simbăta o zi dificilă. Astfel, în cursul dimineții, cei 63 de cicliști români și bulgari rămași în cursă și-au disputat înfietatea într-o probă de contratimp individual de 25 km. Cel mai bun timp a fost realizat de dinamovistul E. RUSU, cronometrat cu 35:17. L-au urmat în clasament Al. Sofronie cu 35:54, M. Rindasu și V. Tudor cu 36:17. După-amiază s-a dat startul

CONSTRUCTORUL BUCUREȘTI — CAMPIOANĂ
TIMIȘOARA (prin telefon). — În ultima rundă a campionatului național de șah pe echipe, marea favorită, Constructorul București, a înfrânat o puternică rezistență din partea Medicinii Timișoara, reușind doar un meci egal: 3-3 (Ervin Mozes — Victor Ciociltea 1-0!). Ceea ce le-a fost suficient bucureștenilor pentru ocuparea locului I, deoarece Electronica a învins la limită pe Muresul 3 1/2-2 1/2, Medicina Iași — Petrolul 3 1/2-2 1/2, Banca de Investiții — Crișul 3-3.

CLASAMENTUL FINAL: Constructorul București 27 p (V. Ciociltea, Tr. Stanciu, P. Voiculescu, D. Ghizdavu, A. Alexandra Nicolau, Margareta Teodorescu), Electronica București 26 p, Petrolul Ploiești 22 1/2 p, Medicina Timișoara și Muresul Tg. Mureș 20 p, Banca de Investiții Buc. 18 p, Medicina Iași 17 1/2 p, Crișul Oradea 17 p. ȘT. MARTON—coresp.

ACTUALITATEA INTERNATIONALA

Congresul Federației Internaționale de Scrimă

România reprezentată în Comitetul Executiv

PARIS 18 (Agerpres). — În cadrul lucrărilor congresului Federației Internaționale de Scrimă, s-a stabilit ca viitorul campionat mondial de tineret să se desfășoare în anul 1970 în organizarea federației din U.R.S.S. Campionatele mondiale individuale și pe echipe vor avea loc în 1970 în Turcia. În ceea ce privește locul de desfășurare al campionatelor mondiale din 1969, o hotărâre va fi luată cu ocazia Jocurilor Olimpice de la Ciudad de Mexico. Congresul a

stabilit să inițieze o cupă-chalange atribuită spadasinului care se va comporta remarcabil în două din cele 4 mari competiții programate la Milano, Berna, Heidenheim și Poitiers. Președinte al federației internaționale de scrimă a rămas Pierre Ferri (Franța). Printre cei 8 membri ai comitetului executiv aleși cu acest prilej figurează și președintele Federației române, Vasile Ionescu.

N. Rotaru — nou record republican de tir

Cu ocazia unui concurs internațional, desfășurat la Pisen, în R. S. Cehoslovacă, trăgătorul român Nicolae Rotaru a stabilit un nou record republican la proba de armă liberă calibru redus (3 x 40), cu 1162 de puncte (v. r. 1160).

telex-radio-telefon

TITLUL DE CAMPIOANĂ EUROPEANĂ PE ECHEPE la judo a revenit în acest an selecționatelor Franței, care a dispus în finală cu 3-2 de formația U.R.S.S. În semifinale: Franța — Olanda 3-2; U.R.S.S. — R.F.G. 3-1. La Lausanne, campionatele continuă cu întrecerile individuale.

belgianul Jacky Ickx cel mai în formă competițor la vitoroarea cursă automobilistică pe 1.000 km. Media sa orară — 157 km. J.C. Killy a realizat doar 133,500 km. ECHIPA DE FOTBAL A ANGLEIEI a fost învinsă de selecționata cehă de tineret cu 4-1, în meciul disputat la Londra. În prima formatie au evoluat 4 dintre jucătorii laureați la ultimul campionat mondial: Banks, Moore, Hunt și Peters. LA SAFFER SQUARE GARDEN continuă turneul de tenis profesionist. În semifinale: Laver — Emerson 6-2, 6-2; Rosewall — Gimeno 6-10, 6-3, 7-5. Pentru finala feminină s-au calificat Billie Jean King și Ann Jones.

CAMPIONATELE DE TENIS DE LA ROMA

Campionatele internaționale de tenis ale Italiei, care se desfășoară la Roma, se află în fazele superioare, în care s-au înregistrat următoarele rezultate: semifinale, dublu mixt: Virginia Wade, Tom Okker — Leslie Turner-Bowrey, Bill Bowrey

6-3, 6-1; Margaret Smith Court, Marty Riessen — Galina Bakseeva, Serghei Lihaciov 6-1, 6-2; simplu femei: Margaret Smith Court — Annette Van Zyl 6-3, 6-3, Leslie Turner-Bowrey — Helen Gourlay 6-2, 6-2; dublu bărbați: Stone, Kalogeropoulos — Mandarino, Kock 6-3, 6-4, 7-5; simplu bărbați, finală: Tom Okker — Bob Hewitt 10-8, 6-8, 6-1, 3-6, 6-0.

A SAFFER PARTIDA dintre marii maeștri Bent Larsen (Danemarca) și Lajos Portisch (Ungaria), pentru sferturile de finală ale campionatului mondial de șah, s-a întrerupt la mutarea 41. În prezent, scorul este favorabil lui Larsen: 3 1/2-2 1/2.

IN CUPA ASIEI la fotbal, la Teheran, echipa Israelului a învins cu 4-1 selecționata Taiwanului.

Atleți români peste hotare

În zilele care urmează, atleții români vor lua parte la mai multe întreceri internaționale. Astfel, Lia Manoliu a fost invitată la un concurs la Merano (Italia), în ziua de 23 mai, Elena Vintilă și Maria Pandele iau startul la pentathlon în cadrul mitingului atletice de la Graz (25-26 mai), iar Petre Astafei și Dinu Piștalu vor concura la 28 și 29 mai în R. D. Germană.

ST. ETIENNE virtuală campioană a Franței

În campionatul francez de fotbal s-au înregistrat următoarele rezultate: St. Etienne — Monaco 1-0; Nisa — Ajaccio 1-0; Bordeaux — Angers 1-2; Rouen — Aix 5-0; Strasbourg — Sedan 0-2.

Echipa St. Etienne, care recent a cucerit „Cupa Franței”, este virtuală campioană. Ea conduce în prezent în clasament cu 50 de puncte, fiind urmată de Nisa cu 40 puncte (ambele din 33 de jocuri).

„CURSA PĂCII”

(Urmare din pag. 1)

teneste să ducă trenu cu schimb. La km 108, din pluton pleacă un alt ciclist aflat la periferia clasamentului, Ingemar Petersson, dar el nu rezistă decât 20 de kilometri în urmărirea fugarilor, după care se retrage la adăpostul grupului masiv. Era momentul când ploaia devenise torențială.

În pluton cei care se agită este Cerkasov. Surprinzător, pentru că nici unul din cei doi fugari nu-i poate periclită tricoul galben și ar fi mai normal să-și păstreze forțele pentru sprintul final, unde Schoeters îl poate răpi un minut din fragilități avans pe care-l mai are. Dar, fiecare rutier gândește cum vrea și cum poate...

Fugarii au ajuns pe stadionul din Karvina. Aici lupia s-a dezlănșat ca între adversari. Cehoslovacul Zelenka a știut mai bine să-și mențină echilibrul în viraj și a câștigat în fața lui Rota, care a avut multe ezitări. Plutonul sosit după mai puțin de un minut și-a disputat și el un sprint furibund pentru locul

3, care aducea 15 secunde bonificație. În fruntea lui se aflau belgienii De Bie și Schoeters. Se putea face un pariu de o sută contra unu că Schoeters ar avea să câștige bonificația. Sursă! De Bie trage cu ultimele resurse și-l învinge pe colegul său de echipă, cu mai puțin de o jumătate de roată. Asaltat de zărieri, De Bie dă un răspuns care stârnete hohote de ris: „Cum era să nu mă lupt pentru câștigarea unei etape?” Ciclistul belgian nu știuse că aproape toată etapa Zelenka devansase plutonul și apoi un alt ciclist, italianul Rota, colaborase cu el la reușita unei lungi acțiuni.

JIRI ZELENKA are 24 de ani. El este un alergător înalt (1,76 m) și destul de robust (70 kg). Zelenka locuiește la Praga. Este considerat a speranță autentică a ciclismului cehoslovac. În 1967 el a câștigat 10 curse pe etape, iar în acest an a mai adăugat încă o victorie (deocamdată), la palmaresul său.

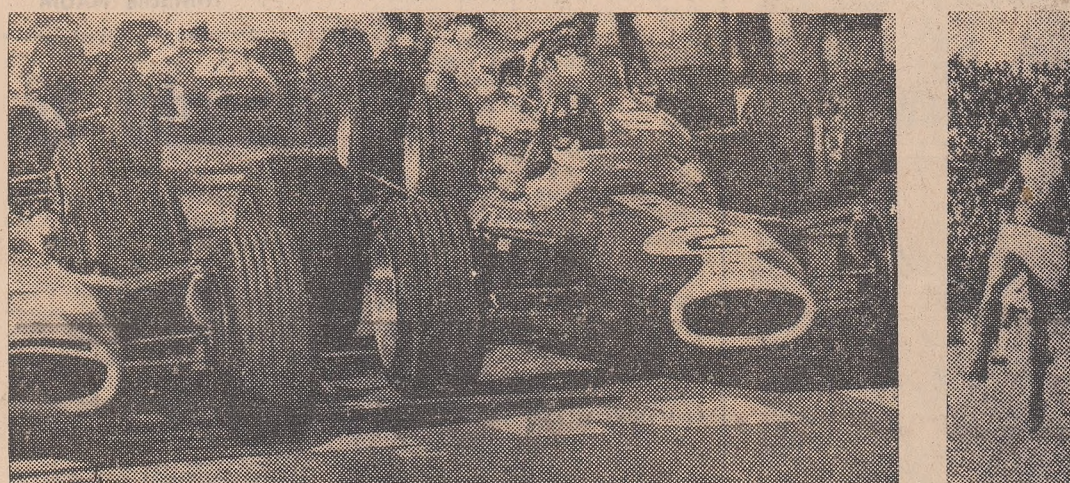
CLASAMENTUL INDIVIDUAL AL ETAPEI: 1. ZELENKA (Cehoslovacia) 3h 42:53, (medie: 40,4 km/h); 2. Rota (Italia) — a-

celasaj timp, 3. De Bie (Belgia) 3h 43:23, 4. Schoeters (Belgia), 5. Mintzens (Belgia), 6. Th. Ancken (Norvegia), 7. Ole Hoelund (Danemarca), 8. Hanusik (Polonia), 9. Kvapil (Cehoslovacia), 10. Mickeln (R.D.G.) Toți au fost cronometrați în același timp cu De Bie, sosind o dată cu un pluton masiv în care se aflau și cei patru cicliști români — Clumeti, Moldoveanu, Ardeleanu și Ziegler.

CLASAMENT GENERAL INDIVIDUAL: 1. CERKASOV (U.R.S.S.) 3h 30:52, 2. Mickeln (R.D.G.) la 0:28, 3. Pesche (R.D.G.) la 0:49, 4. Schoeters (Belgia) la 1:34, 5. Ole Hoelund (Danemarca) la 1:48, 6. Pezary (Franța) la 1:50, ...23. Ciuneti la 12:50, ...40. Ardeleanu la 34:52, ...46. Moldoveanu la 46:11, ...50. Ziegler la 51:13. Au rămas 71 de cicliști.

CLASAMENT GENERAL ECHEPE: 1. R.D. GERMANIA 15h 32:33, 2. Polonia la 1:30, 3. Cehoslovacia la 14:41, 4. Belgia la 15:03, 5. U.R.S.S. la 19:59, 6. Norvegia la 28:18, 7. România la 35:13. Mai sînt 14 echipe în cursă.

Duminică, caravana „Cursii Păcii” are programată zi de odihnă la Karvina. Luni urmează să se desfășoare o nouă etapă. Karvina — Kattowice (131 kilometri).

12 MAI Sus: Jim Clark a murit, Lotus Ford continuă... Graham Hill, devenit primul echipier al firmei americano-englize, culege un adevărat triumf în Marele Premiu automobilistic al Spaniei, pe pista Jarama. Stînga: Belgianul Eddy Merckx face o bună încălzire înainte de Giro, sosind primul la Geneva în al 22-lea Tur al Romandiei. Dreapta: La Colombes, extremul Wojcik (Bordeaux) străpunge apăratea adversă, cu tot zăbului lui Durkovic, dar St. Etienne avea să-și asigure cele două goluri necesare unei victorii la limită (2-1) și câștigă „Cupa Franței”.

SĂPTĂMÎNA ÎN IMAGINI

TRANSMISE PRIN TELEFOTO-AGERPRES

13 MAI Rugbyul cucereste Tările-de-Jos. Iată balonul oval disputat cu ardoare de echipierii naționalelor Olandei și Poloniei, în meciul disputat la Hilversum. Oaspeții câștigă cu 18-6.

14 MAI Eusebio, „perla din Mozambic”, aplaudat de publicul torinez, la antrenamentul. A doua zi, el marchează în poarta lui Juve, de la 30 m!

15 MAI Inutul acest splendid gol al lui Gento (în alb), Manchester United egalează după pauză și elimină pe Real Madrid din C.C.E.

18 MAI Jockeyul australian E. Anderson poate să se laude că este un om norocos. Din acest zbor inopinat peste obstacol, în cursa de la Pakenham, el s-a ales doar cu palma. Calul „Kram”, însă, cu un gionte...

16 MAI Alek Metrevell pierde această minge. Pe măsură ce meciul de la Foro Italicco înaintea, însă, tânărul campion sovietic la avans asupra lui Ion Țiriac și românul pierde dreptul de a juca în semifinale.

17 MAI Base-ball la Chicago. Don Keesinger, vedeta nr. 1 a echipei Chicago Cubs, plonjează zadarnic după micuța minge de cauciuc, care intră în posesia celor de la Mets, învingători în derby.